

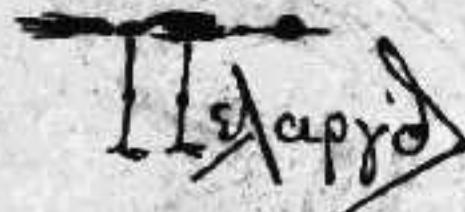
ΣΥΓΧΡΟΝΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ Β. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Άρού καλά γλεντήσατε εἰς τὴν Εὐρώπη ὅλη,
ποῦ Σᾶς περιποιήθησαν Ἐγγλέζοι καὶ Χαρόλοι,
ἔρχεσθε πάλιν εἰρωστος ἐτὴν φίλην Σας Ἑλλάδα·
ὅπου μπορεῖ νὰ εὑρεθῇ καὶ ἀλλή, Μανωλάδα·
ἄλλα θερμά, δτο: κι' αὐτή εγάλως κενδυνεύει·
γάνει τὸν σύγουρον λαγήν, δποιος πολλοὺς γυρεύει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ

Μετὰ χαρᾶς μου ἔκουσα, πῶς ἔχεις προθυμίαν
ν' ἀσχοληθῆς ὅπους νόμους μας πολιτεῖν δικαιονομίαν.
ἴγαν πολὺ συχάθηκα τὰ ἀηδῆ ἔκει νὰ
χ' ἐπιθυμῶ, Σὲ βεβαιῶ, ἀπὸ καρδίας μέση;
ν' ἀλλάξουμε καὶ γρήματα καὶ κτήματα καὶ θέσεις,
νὰ γίνω γὰν Διάδοχος καὶ Σὲ . . . νὰ κόδης πεῖνα.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

1

Μικρή μου,

Μ' ἀποχαιρετᾶς καὶ φεύγεις μακριά μου
κ' ἔγω στὴν ἄκρη τοῦ γιαλοῦ κρατῶ τὰ δάκρυά μου
μὴν τύχῃ κῦμ' ἀγίρταγο, μὴν τύχῃ καὶ τὰ κλέψη
καὶ πέσῃ ἐς ἄλλα κόματα κ' ἡ θάλασσ' ἀγρίειη
κι' ἀνοίξῃ στόμα, σᾶν θερό ποῦ καλύγεται κι' ἀνάβει,
καὶ καταπηγῇ στὰ σπλάγχνα της καὶ σὲ καὶ τὸ καρδῖ.
Πνίγομ' ἔγω ἐτὰ δάκρυα ποῦ φεύγεις μακριά μου
μὰ σὲ δὲν θέλω νὰ πνεγῆς ἐτὰ ἕδιτ δάκρυά μου.

2

Ἀγάπη μου,

Τὴν ὥρ' αὐτὴν ο νοῦς μου παραδέρνεις
ἐτὴν κυματίνσα θάλασσα ποῦ τὸ καράβι παίρνει
καὶ τὸ σηκόνια μὲ φωτιὰ καὶ ἔστρεις ἀρματωμένο
γιὰ νὰ σὲ φέρῃ μακριά σὲ περιγιάδι ξένο·
Θὰ βρῆς καινούργιας συντροφιείς ἔκει ποῦ θὲ ν' ἀράξῃς
καὶ θὰ γνωρίσῃς χίλιους δυὸς καὶ ἐτὴν στιγμὴ θ' ἀλλάξῃς·
μὰ κ' ἡ καρδιά μου ἡ φτωχὴ κ' ἔκεινη, συλλογίσου,
τόσῳ θ' ἀλλάξῃ ἀπ' τὸν καύμα κι' ἀπὸ τὴν στέρησί σου
ποῦ δταν σὺ καμιά φορά μὲ τὸ καλὸ γυρίσῃς
Θὲ νὰ τὴν ὅρῃς ἐτὴν λύπη της καὶ δὲν θὰ τὴν γνωρίσῃς.

3

Μικρούλα χαϊδεμένη μου,

Πρὶν φύγῃς καὶ σὲ χάσω
μούπες νὰ μὴ, σὲ λημανῶν καὶ νὰ μὴ σὲ δεχάσω·
Ἄχ! τόσῳ τὴν ἀγάπη σου τὴν νοιώθω ῥιζωμένη
καὶ τόσῳ μέσας ἐτὴν καρδίας ἡ ζωγραφιά σου μένει
ποῦ δὲν θελήσω ἀπ' ἔκει ἐσέναντα νὰ γέλω
Θὰ ξερρίζωσα τὴν καρδία μαζῆ σου δίχως ἄλλο.

4

Κακὸ κορίτσι.

'Απ' τὴν στιγμὴ ποὺ μ' ἀφίσσεις μονάχο
σᾶν τι χαρὰ θέλεις νὰ ὅρω, σᾶν τι ἀλπίδα νέχω;

Όπιμό! περνῶ μὲ βάσανα καὶ πίκραις τὸν καιρό μου
καὶ μόνον δταν κάποτε σὲ βλέπω 'ετ' ὄντερό μου
θρίσκω μιὰ φεύτικη χαρὰ κι' ἀγάπης καρδιοκτύπη,
μὰ σὲν ξυπνήσω τὴν αὐγὴν νοιέθω διπλῆ τὴ λύπη.

5

Ἀγάπη μου,

Τι γίνεσαι τόσον καρό 'εταξένα;
ἔνῷ ἔγω σ' ἐπιθυμῶ μὲ μάτια δακρυομένα
καὶ καρτερῶ πότε] νάλθης πάλι κοντά μου νάσσαι
ἔσου δὲν μ' ἐπιθυμησας καὶ δὲν μὲ συλλογάσαι;
πῶς τῆς περνᾶς τῆς 'μέραις σου καὶ πῶς διασκεδάζεις;
πλέκεις, κεντᾶς δέλημερῆς, ἀργάζεσαι, διαβάζεις,
ἡ μὴ τοῦ κόσμου ἡ χαρακής, ἡ τρέλλαις, ἡ, δοκή
σ' ἔκάναντε νὰ συγχάθης τὴν ποσυγή ζωή,
κ' ἔκει ἐτὴν μαύρη ξενήτεια κ' ἔκει στὰ μαύρα ξένα
σ' ἐπλάνεψαν ἀνίσερη κ' ἔξεχουσες ἤμενα;
ἔγω σᾶν ἔρχεται ἡ αὐγὴ προσμένω νὰ δραδυάσῃ
καὶ πάλι νάλθῃ ἡ ἀλλή αὐγὴ καὶ πάλι νὰ περάσῃ
κ' ἡ μέραις νὰ διαβαίνουνες ἡ μιὰ κοντά 'ετην δέλλη
ῶς δτου νάλθῃ ὁ καιρός ποῦ θὰ γυρίσῃς πάλι.

6

Κακιά,

Ἐγὼ μ' αγάρταγη λαχτάρα σὲ προσμένω
μὰ σὺ 'ετην μαύρη ξενήτεια θὲ μ' ἔγης ξεσχαμένο·
κι' δὲν κάποτε σὲ λογισμούς ἡ κεφαλή σου γέρνη
ἔκει δὲν εἶναι τίποτε 'ετο νοῦ σου νὰ μὲ σέρνη·
ἔνῷ ἔγω . . . ἔδω κ' ἔκει τὸ μάτι μου γυρίζῃ
καὶ κάθε πράγμα ποῦ θ' ἀθῶ ἐσένα μου 'θυμίζει,
τὰ ὀλόκλαυστα παρέθυρα κ' ἡ φίλαις σου ἀκόμα
κι' δ δρόμος ποῦ περπάτησες κ' ἡ πέτραις καὶ τὸ χῶμα,
ὅπου κι' δὲν 'πάγω καὶ στεθῶ πιστεύω 'ετὰ σωστά μου
πῶς εἰσ' ἔδω 'ετὸν τόπο μου καὶ πῶς θὰ βγῆς 'μπροστά μου,
καὶ μόνον δταν κάποτε τὴ θάλασσα ἀντικρύζω
θυμοῦμας τὸ καράβι σου καὶ φεύγω καὶ . . . δακρύζω.

7

Ἀγάπη μου,

Άν μ' ἀγαπᾶς σᾶν ἄλλοτε καὶ τώρα
θίλω νάλθης μὲ τὸ καλό, μὲ τὴν καλὴ τὴν ὥρα·
δὲν διμως μ' ἀλησμόνησες καὶ ποιά δὲν μὲ ἀγχοπή:
μὴν ἔλθης διόλου, κι' δὲν 'μπορήσει μεκρύτερος νὰ πάς.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Άντι τῶν ψυχίων ἀτινα συνήθως περιχθέτομεν ἐνταῦθα
περικλεμβόντες ταῦτα ἐκ τοῦ Τόπου μας, παρέχομεν
σήμερον τὴν πλουσίαν πανδαισίαν τῶν ἐπομένων μαργα-
ριτῶν, πεποιθότες, ὅτι εύσυνειδήτως λίκην ἐκπληρούμεν
τὰ καθήκοντα τοῦ ρακοσυλλέκτου. 'Αφιέμεθα εἰς τὴν κρί-
σιν τῶν ἀναγγνωστῶν τοῦ "Αστεως" — καίτοι ἐλπίζοντες
ὅτι πολὺ ὀλίγον αὐτὴν θὰ ὀφελήσῃ ἐνταῦθα — καὶ τὰ πα-
ραδίδομεν εἰς τὴν ἀθανασίαν δὲνευ σχολίων, διότι ὑπο-
θέτομεν, ὅτι πρὸς ἔρμηνεις τῶν μαργαριτῶν τούτων δὲν

εξαρχούσεν δικαιολογία των καθηγητών της Φιλοσοφίας σχολής του Εθνικού ήμδην Πανεπιστημίου.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Μέλλων την έκδοσιν τερπνής διηγήσεως βιβλιάριου πέντε τυπογραφικῶν φύλλων καὶ μετὰ πέντε οἰκονοματικῶν διηρημένων εἰς τρία μέρη ὥπερ τὸν τίτλον

Η ΠΤΚΡΟΔΑΦΝΗ

πρὸς τέρψιν καὶ εὐχαρίστηταιν τῶν συνδρομητῶν.

1ον). Μία γλυκόπικρη ἀνάμυητης ἡ 5η Ιουλίου, τὸ πρέτυπον σωφρονητικῶν μάθημα τῶν γραμματικῶν, καὶ ἡ ἀγοροπωλησία τῶν φυρούρων.

2ον). Ο Μυστικὸς Δεῖπνος καὶ τὸ μυστικὸν δημοτικὸν συμβούλιον ἐν την ἔσχική οἰκίᾳ προεδρεύοντας τοῦ (Δια Κατεπείγον).

3ον). Τεσσαράκοντα οἰκοκιρέοι, τοῦ «Φανοῦ» ὁ συντάκτης εἰς τὴν ἀστρονομίαν, Σελήνης τελευταῖον τέταρτον, οἰκοκιρέος, ὁ «Φανός» στὸν Κρίον.

4ον). Αἱ φρικταὶ συχοφαντίαι μετ' ἀπειλῶν καὶ ὑβρων κατὰ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Ἀρχιερέως.

Παρακαλοῦμεν τοὺς φιλομούσους καὶ φιλοπεριέργους συνδρομητῶν τὴν συνδρομὴν τῆς ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗΝδην φρίσαμεν τὴν τιμὴν εἰς νέα λεπτὰ 50.

Ἐν Ερμουπόλει τῇ 30 Ιουλίου 1887.

Ο Συντάκτης
Ν. ΣΟΥΡΛΗΣ

ΜΗΝΥΣΙΣ

Πρὸς τὸν Κύριον εἰσαγγελέα τοῦ ἐν Βαθεὶ ιακουργιοδικείου.
Ο ἀπέναντι μηνυόμενος λόγῳ φαυλότητος καὶ κυνικῆς ἀναιδείας ἄνευ προϋπαρχούσης ἔγχρας ἡ ἀφοριτής τοιοῦ ἐτεβείς βαναζίσως καὶ ἀγεννῶς κατευγενοῦ; δενδυστὴλίου τοῦ ὥπερ τὴν διεύθυνσίν μου λυκείου ἐξώθησεν αὐτῷ χαμαὶ διὰ λακτίσματος ἡμερικοῦ, ἐρρίπισεν ἀσυστόλως ἐστραγκάλισε καὶ ἐξήρθρωσε τὸν πῆχυν τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ ἀφῆκεν ἡμιθανῆ καὶ ἅπνουν σχεδὸν ἐκ τῶν ἀλγηθόνων τὸν ὅλως ἀνατον τοῦτον νεανίσκον μόνον καὶ μόνον ὅπως καρέσῃ τὸ διδελιρῶτον αἴσθημα τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ καταπήσατον ἀνθρωπαρίου ἐμφολεύοντος εἰδεχθοῦς φθόνου καὶ τῇ μαύρῃς φύγαρστιας τοῦ.

(Τύπος.)

ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ΔΙΑΦΟΡΟΝ

(Δοθὲν πρὸς διμοσίευσιν)

Ἄπειρον πλῆθος συρρέει καθ' ἑκάστην εἰς τὰ παρὰ τὴν Πλατεῖαν τῆς Ελευθερίας θεατρίδιον τῆς «Εὔτερης» ὃπου ὁ δημιφελῆς τῷ κοινῷ κ. Φραντσουάς Ἀρτγγέτς διὰ μᾶς καὶ μόνης λέξεώς τοῦ τὸ φάλομούσον κοινὸν ἐγέρεται εἰς φαιδούς γέλωτας ἀπολαμβάνων πάντας γοερὰ χειροκροτήματα καὶ ἀνθοδέσματα καθὼς καὶ ὁ ὑποδυόμενος τὸ κωμικὸν μέρος κ. Μαρκεζίντς φέρει εἰς ἀνεστάτωσιν τὸ κοινὸν ἐκ τῶν γελώτων (μὲν τὸν Γαριπόζαν κωμῳδίαν τοῦ), καὶ μὲ τὸ ἔδλον μὲ τὸ ὄποιον δέρει καὶ δέρεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἐπίστης καὶ ἡ ἀρίστη οὐφίωνος ἀσιδός κ. Λουΐζα ἡ ἐλκύσσεται τὸ κοινὸν διὰ τοῦ καλλιούς της, τὴν βαρκοῦλά της τὸν Χορ-χόρο Ἀγα κτλ. ὑποδεχομένη πάντοτε, τὰ εἰδισμένα παρὰ τῷ λαῷ «μπίσ» καὶ «φόρα».

Ο θιασάρχης
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Θεοδοσίου

Ρεμεσούλιστη

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Ἐξεδόθησαν τὰ ΙΑ' καὶ ΙΒ' φυλλάδια τοῦ Ι' τόμου τοῦ χρησιμωτάτου τοῦτου περιοδικοῦ συγγράμματος. Περιεχόμενα: Επιστολὴ Παίασιου μητροκολίτου Γάζης. Ἀντιπροσωπεία τῶν συμφερόντων. Τὰ παραδείσια καὶ ὁ δῆμος «Βατῆ». Αἴτησις τοῦ ἀλληγορικοῦ ἔθνους πρὸς τὴν Αικατερίνην Β'. Καὶ ἀλλὰ πολλὰ χρησιμώτατα καὶ κάλλιστα περιέχοντα εἰς τὰ φυλλάδια ταῦτα ἔτινα συνιστῶμεν.

ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ

Παράδοξον τὴν τὰ πλοκὴν καὶ τὴν καθόλου ιδέαν, θαυμάσιον τὰς σκηνάς, πρωτοφανὲς ἀλτηθῆς μυθιστόρημα ἀρχεται ἀπὸ σήμερον εἰς τὰ Εκλεκτά Μυθιστόρηματα: ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ, τῆς Ρωσίδος μηδενιστήριας κομμήσης Yalta. Ἀρχεται νὰ σᾶς εἰπωμεν ὅτι τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του εἰς τὸν γαλλικὸν φιλολογικὸν κόδιμον ἐγένετο ἀνάρπαστον, κυριολεκτικῶς ἀνάρπαστον. «Ολοι, λέγει, οι Τρικουπίκοι, δλοι, λέγει, οι Δηλιγιανίκοι θὰ τείνωσιν ἀλένως τὴν χεῖρά των εἰς τὸ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ, η μᾶλλον θὰ τείνωσι... τὸν πόδα των εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων γραφείον τῶν Εκλεκτῶν Μυθιστόρημάτων ἢ πρὸς ὅλους τοὺς θωματιδοπόλας τῶν ἐν Αθηναῖς ὅδων καὶ λεωφόρων καὶ ἀγυιῶν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ

πεῖς διωδεκατής οἵτως ὑποτεῖ εἰς δημοσιογραφικῶν γραφείων. Απειθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Αστεως.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΣΧΥΟΝ ΑΠΟ ΤΗΣ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ — 15 ΜΑΪΟΥ

ΓΡΑΜΜΗ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΝ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

•Εξ Αθηνῶν 7,15 — 11. — Π. Μ. 2, 5,30 — *7,15 Μ. Μ.
•Εκ Κηφισίας 8, — 11,45 — 4, Π. Μ. 6,15 — *9, — Μ. Μ.

ΤΑΣ ΚΤΡΙΑΚΑΣ καὶ ΕΟΡΤΑΣ

•Εξ Αθηνῶν 7,15 — 9,00 — 11,00 — Π. Μ. 2,00 3,30 — 5,30
— *8,30 Μ. Μ.

*Εκ Κηφισίας 8,00 — 10,00 — 11,45 Π. Μ. 2,45 — 4,30 — 7,30
— *10,00 Μ. Μ.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΔΑΥΡΙΟΝ

•Εξ Αθηνῶν 8,45 Π. Μ. 3,40 Μ. Μ.

*Εκ Δαυρίου 7,15 Π. Μ. 4,05 Μ. Μ.

* Αἱ δι' ἀστερίσκου σημειούμεναι ἀμαξοστοιχίαι θέλουσι κυκλοφορήσει μόνον ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου μέχρι 15 Οκτωβρίου καὶ ἀπὸ 15 Απριλίου μέχρι 15 Μαΐου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΜΠΑΝΟΣ

Ο ΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

3. ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 3.

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΚΟΠΤΗΣ-ΡΑΠΤΗΣ

Γ. ΣΩΤΗΡΧΟΣ

Μετίσερε νό ραπτικὸν ἀδτοῦ κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αιόλου εἰς τὴν γωνιάτιαν οἰκίαν τοῦ κ. Οἰκονόμου καὶ ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ πιλοτοπαλείου Παστήρ Γκάτ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ καὶ ΚΟΤΖΙΑ

*Επὶ τῆς 6δος Ερμοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος

Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφείκης ὅλης εὑρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὅπερ πλούτιζόμενον δοτημέναι καθιστάται ἐράμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περίγει: ίδιατερον ἐργοστάσιον φακέλλων, δέχεται δὲ παραγγελίας τοιούτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20 %, εὐθηνοτέρα τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἀρισται: χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἀκτυπούμενα στιγματίων.

ΧΑΒΙΑΡΙ ἀριστης ποιότητος καὶ γλυκύτατον πωλεῖται:
μόνον εἰς τὸ γνωστὸν παντοπωλεῖον ΑΝΤΩΝΑΚΗ
ΠΡΟΣΕΤΙ ηλούνται: Δύογεντάραχα ἀριστης ποιότητος.